

IOI – Mexiko – Merida

Během vyhlášení celostátního kola Matematické olympiády kategorie P v dubnu 2006 jsem vůbec nedoufal, že se umístím na předních pozicích. Co se ale nestalo, získal jsem 5. místo a byl jsem nominován jako reprezentant České republiky na Mezinárodní olympiádu v informatice (International Olympiad in Informatics), která se konala v srpnu 2006 v Mexiku. V červnu jsem se ještě zúčastnil přípravného soustředění, které se konalo ve Varšavě. Soustředění se pořádalo pro Čechy, Slováky a Poláky. Celý týden jsme programovali a také jsme se podívali do Bělověžského pralesa s nádhernými stromy.

Potom jsme se sešli až 13. srpna ráno na ruzyňském letišti. Naši výpravu tvořili čtyři soutěžící – já, Dan Marek z Prahy, Michal Vaner z Turnova a Josef Pihera ze Strakonice. Jeli s námi dva vedoucí – Martin Mareš a Pavel Töpfer z MFF UK.

Cesta

Nejdříve jsme letěli do Amsterdamu a pak přes oceán do Mexico City. Tam jsme přestoupili na malé letadlo společnosti AeroMexico, které nás přepravilo do hlavního města státu Yucatan – do Meridy. Naštěstí jsme neletěli přes USA ani Velkou Británii, takže jsme nebyli nijak omezeni v tom, co si můžeme vzít s sebou do letadla. Všechna přistání byla pohodová, nad Atlantikem s námi chvíli zaházely turbulence. Z letadla jsme měli pěkný výhled na Mexico City, které je nepředstavitelně rozlehlé. Má totiž dvakrát více obyvatel než Česká republika. Překonali jsme časový posun -7 hodin, takže i když jsme dorazili do Meridy o půlnoci téhož dne, naše cesta trvala přesně 24 hodin.

Hotel

Byli jsme ubytováni v poměrně luxusním hotelu. Jmenoval se Hyatt. Měl pěkný kamenný vchod, zvenku byl skoro celý skleněný. Každý z nás dostal vstupní kartu do pokoje. Naši vedoucí byli ubytováni v jiném hotelu, aby mohla být realizována karanténa před soutěží. Na našem pokoji, kde jsme měli být čtyři, jsme však našli pouze dvě úzké manželské postele. Tak jsme si trochu zahráli na architekty, pokoj přestavěli a měli jsme pak každý na spaní širokou matraci.

Na hotelu byl také bazén. Byl šikovně umístěn ve třetím patře dvacet kroků od našeho pokoje. Večerní plavání nemělo chybu. Teploty přes den totiž dosahovaly na české poměry docela vysokých hodnot. 35 – 37 °C a neuvěřitelné vlhko. Člověk měl pocit, že tropy nejsou moc daleko. V každé místnosti, obchodě i autobuse běžela klimatizace, která pracovala poměrně naplno, takže člověk neustále zažíval velké tepelné šoky.

Snídani a večeři jsme měli zajištěnou v hotelové restauraci formou švédských stolů. Výběr jídla byl obrovský – ovoce, zelenina, spousta druhů pečiva, různá teplá jídla a přílohy. Vybral si opravdu každý. Během pobytu jsme měli možnost ochutnat různé mexické speciality. K velmi zajímavým patřily agávní červi, smažené kobylky a mravenčí vajíčka. Ta mi chutnala ze všeho nejvíc.

Soutěž

Olympiáda se odehrávala ve velkém centru nazvaném Siglo XXI (česky 21. století) v obrovské hale. Bylo tam 300 počítačů, jeden vedle druhého. Před soutěží jsme měli dvě hodiny na to, abychom si osahali a vyzkoušeli soutěžní prostředí, které běhalo na operačním systému Linux. Vlastní olympiáda trvala dva dny, vždy od 9 do 14 – pět hodin programování. Každý den jsme řešili tři algoritmické úlohy. Odevzdávali jsme zdrojové kódy v jazyce Pascal, C nebo C++. Ty pak byly testovány na různých vstupních datech a podle toho jak dobře odpovídaly, tak byly přidělovány body. Zadání jsme dostali

v angličtině, ale také i v češtině. Naši vedoucí nám ho totiž večer před soutěží přeložili. Nesměli jsme se s nimi ale vidět, aby nám nemohli prozradit něco k úlohám. Olympiáda zabrala pouze část našeho pobytu, organizátoři pro nás totiž připravili dva výlety, které nám poskytly velké množství neopakovatelných zážitků.

Atlantik

Mezi prvním a druhým soutěžním dnem jsme se byli podívat na pláž Progresso na pobřeží Mexického zálivu. Moře bylo pěkně teplé, počasí nám přálo. Mohli jsme využívat mořské kajaky pro dvě osoby. Byli nepotopitelné a dost rychlé. Když jsme se s nimi ale vzdálili docela dost daleko od pláže, začala nás nahánět pobřežní stráž, abychom jeli zpět. Vypadali velmi výhrůžně, tak jsme se radši vrátili a kajak předali někomu jinému. Zázemí jsme měli v hotelu na pláži, kde jsme také dostali výborný oběd. Všude kolem byly palmy, prostě pohoda.

Pyramidy

Po druhém soutěžním dnu jsme se jeli podívat na mayské pyramidy v Chichen Itza. Tam bylo opravdu na co koukat. Prohlédli jsme si hlavní pyramidu Kulkulan a také nejstarší observatoř na světě. Nějak se nám nechtělo pohybovat s celou obrovskou skupinou všech účastníků, která hodinu trávila focením společné fotky, a radši jsme si v klidu prošli celý areál pyramid sami. Na závěr jsme ještě nakoupili suvenýry, jejichž cenu jsme se vždy snažili co nejvíce usmlouvat.

Merida

Celý náš pobyt v Mexiku jsme se pohybovali po hlavním městě státu Yucatan – po Meridě. Několikrát jsme si vyšli do centra. Na pěkném centrálním náměstí stojí katedrála a také obecní dům. Merida je poměrně čisté město, ale našla se i zákoutí, kde to moc pohledně nevypadalo. V centru se pohybovala spousta lovců turistů, kteří nás směřovali do ne zrovna levných obchodů se suvenýry. Nejlepší doba na procházku městem byla po dvaadvacáté hodině, kdy teplota vzduchu klesla na rozumných 26 °C. Jeden večer se v centru konal velký festival, všude na ulicích hrála hudba a bujaře se tancovalo. Během našeho pobytu jsme si poslechli různé druhy mexické hudby. Kapely nám hrály u oběda, při zahajování a zakončování olympiády. Shlédli jsme také velké množství mexických tanců.

Návrat

Pobyt v Mexiku stál opravdu za to. Není divu, že se nikomu z nás domů nechtělo. Zpáteční cesta proběhla v pohodě. Let přes oceán byl v noci, takže cesta rychle utekla. Na pražské Ruzyni jsme přistáli 21. srpna ve čtyři hodiny odpoledne.

Cesta do Mexika mi přinesla mnoho zkušeností a zážitků. Jestli budu mít ještě příležitost, rád bych se tam podíval znovu.

Jan Hrnčíř, 4B